

Referat despre practicele oulte, religia si templele evreilor - prima parte

In toate statele antice religia a fost factorul care, pentru a sustine autoritatea si interesele claselor dominante, a impregnat viata politica si sociala, culturala si artistica. La nici un alt popor insa ca la evrei religia nu apare cu o functie atat de determinanta, invocata fiind mereu in viata, obiceiurile si normele de comportament, in politica lor, in dreptul si morala, in literatura si arta lor. Cultura ebraica ii apare cercetatorului de azi, in acelasi timp, con figurata, transfigurata si desfigurata de factorul religios.

Inainte de reformele introduse de Moise, religia ebraica se prezenta in formele primitive ale religiei: magie, oracole, cultul stramosilor, al demonilor si elementelor naturii (arbori, izvoare, munti, grote, stinci), in vena rearea mortilor si a anumitor animale.

Cand au parasit Egiptul si s-au indreptat spre Canaan, evreii condusi de Moise au inceput sa veneraze o divinitate pana atunci venerata de un trib arab nomad, al kenitilor cu numele Yahwe. Probabil ca aceasta divinitate fusese si inainte venerata de triburile ebraice; probabil ca Moise a fost acela care a impus-o definitiv ca zeu unic al evreilor.

Oricum, se pare ca aceasta monolatrie a luat forma unui adevarat monoteism numai in perioada monarhica, tirziu, in secolul al VIII-lea, impunandu-se pe deplin in secolul al VII-lea sau al VI-lea i.e.n. Se presupune ca la inceput triburile ebraice ar fi trecut prin faza totemismului apoi prin cea a cultului stramosilor, ale caror spirite pazau intrarea casei si a caror imagine pastra o forma umana, impotriva acestor imagini antropomorfe, a acestor divinitati domestice si chiar a reprezentarii in forma umana a lui Yahwe a reactionat Moise pentru a impune adorarea unui singur zeu, fara ca prin aceasta sa fie negata existenta altor zei ("monolatrie"), care va duce apoi la credinta in existenta unui singur zeu, la monoteism.

In contact cu canaaneenii tendinta monolatrice a evreilor s-a fortificat. Religia agricultorilor canaaneeni era politeista, mitologia lor era bogata, ritualurile religioase erau complicate cu muzica si dansuri sacre, cu statui ale divinitatilor, cu un cler numeros si bine organizat. In schimb cultul lui Yahwe, auster si simplu, consta in sacrificii, ofrande si venerarea acelui altar portativ, din lemn de salcim placat cu aur, "Arca Aliantei", care semnifica probabil tronul divinitatii invizibile. "Alianta" incheiata intre Yahwe si poporul evreu nu insemna insa atat un pact bilateral, cat o totala supunere a evreilor zeului lor unic, care in schimbul promisiunii de a-i proteja le pretindea un cult in exclusivitate.

Ca sa-l impuna poporului, Moise i-a aratat lui Yahwe-lehova mari binefaceri: el i-a eliberat pe evrei din Egipt, el i-a dus in Canaan, el le-a dat legi, sfaturi, ajutor in imprejurari grele, si tot el i-a si pedepsit pentru greselile lor; caci Yahwe este bun si drept, dar si aspru. In felul acesta, pentru individ si poporul evreu religia devenea un factor de moralitate.